

Sygn. akt VII U 1511/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2019 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant Marta Jachacy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 marca 2019 r. w Warszawie

sprawy J. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 27 maja 2014 r. znak:(...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 27 maja 2014 r. znak: (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 8 listopada 2014 r. na stałe,

2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie,

3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz odwołującego J. M. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

J. M. w dniu 3 lipca 2014 r. złożył odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji organu rentowego z dnia 27 maja 2014 r., znak: (...)Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do renty od dnia złożenia wniosku oraz o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego laryngologa, ewentualnie także lekarza innej specjalności właściwej ze względu na rodzaj rozpoznanych schorzeń. Zdaniem ubezpieczonego w rozstrzygnięciu nie uwzględniono aktualnych danych dotyczących stanu jego zdrowia zawartego w zaświadczeniu z dnia 25 lutego 2014 r. wydanego przez Poradnię Audiologiczną (...) Szpitala (...) w W.. Zdaniem ubezpieczonego z dokumentu tego wynika, że stwierdzona obustronna głuchota postępuje, a słuch wzmacniany jest na granicy wydolności aparatów słuchowych i nie ma szans na poprawę. Odwołujący uznał, że złe rokowania na przyszłość i brak możliwości przywrócenia sprawności słuchu w drodze leczenia czy rehabilitacji prowadzi do wniosku, iż spełniony został warunek ustalenia prawa do renty określony w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (k. 2-5 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 4 sierpnia 2014 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że wydał zaskarżoną decyzję na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 23 maja 2014 r., która orzekła, iż odwołujący nie jest niezdolny do pracy (k. 6 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2014 r. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego laryngologa celem ustalenia, czy odwołujący utracił zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po jego przekwalifikowaniu, czy jest to niezdolność częściowa czy całkowita, jeżeli tak, to na jaki okres ze szczególnym wskazaniem jaka jest data początkowa tej niezdolności. Zaś zarządzeniem z dnia 15 grudnia 2014 r. zobowiązał biegłego do uzupełnienia opinii poprzez jednoznaczne stwierdzenie, czy w okresie zatrudnienia odwołującego uległ pogorszeniu jego stan zdrowia, a jeżeli tak, to w jakim zakresie (k. 9 i 50 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 9 czerwca 2015 r. dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego laryngologa z wyłączeniem biegłego sądowego T. S. i neurologa celem ustalenia, czy odwołujący utracił zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, czy jest to niezdolność częściowa lub całkowita, jeżeli tak, to na jaki okres ze szczególnym wskazaniem jaka jest data początkowa tej niezdolności, czy niedosłuch powstały

u odwołującego w okresie dziecięcym należy traktować jako wystąpienie już wówczas przesłanek do uznania jego za częściowo niezdolnego do pracy, czy

w trakcie kolejnych okresów jego zatrudnienia nastąpiło pogorszenie stanu słuchu, a jeżeli tak, to w jakim zakresie oraz, czy stwierdzona patologia poza błędnikowa w badaniu układu równowagi stanowi przesłankę do uznania ubezpieczonego za chociażby częściowo niezdolnego do pracy. Sąd zarządzeniem z dnia 10 listopada 2015 r. zobowiązał biegłego sądowego laryngologa do uzupełnienia opinii poprzez określenie w szczególności na jaki okres odwołujący utracił częściowo zdolność do wykonywania pracy oraz do udzielenia wyraźnych odpowiedzi na pytania zawarte w postanowieniu z dnia

9 czerwca 2015 r. (k. 97-98 i 147 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 11 grudnia 2015 r. dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego sądowego neurologa B. Z. celem ustosunkowania się do zarzutów podniesionych przez odwołującego w piśmie procesowym z dnia 1 grudnia 2015 r., a w szczególności ustalenia na czym polegają skutki głębokiego uszkodzenia w układzie równowagi typu ośrodkowego, czy występowanie objawów klinicznych takiego uszkodzenia może rzutować na możliwość podjęcia i wykonywania zatrudnienia, czy stwierdzone w badaniu komputerowym mózgu zmiany miażdżycowe są zaawansowane i jakie skutki odnoszą na funkcjonowanie wnioskodawcy oraz, czy u odwołującego należy stwierdzić utratę i zachwiania równowagi, utrudnioną wyobraźnię przestrzenną, brak orientacji w przestrzeni i zakłóconą koordynację ruchową, a jeżeli tak, to czy wpływają one w jakikolwiek sposób na możliwość kontynuowania przez niego zatrudnienia. Dodatkowo dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego audiologa celem ustalenia, czy odwołujący utracił zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, czy jest to niezdolność częściowa lub całkowita, a jeżeli tak, to na jaki okres, ze szczególnym wskazaniem jaka jest data początkowa tej niezdolności. Dodatkowo, czy niedosłuch powstały u odwołującego w okresie dziecięcym należy traktować jako wystąpienie już wówczas przesłanek do uznania jego za częściowo niezdolnego do pracy, czy w trakcie kolejnych okresów zatrudnienia pogorszył się stan słuchu, a jeżeli tak, to w jakim zakresie ono nastąpiło oraz, czy stwierdzona patologia poza błędnikowa w badaniu układu równowagi stanowi przesłankę do uznania jego za chociażby częściowo niezdolnego do pracy (k. 157-158 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 11 lipca 2017 r. dopuścił dowód z opinii Instytutu (...) celem ustalenia, czy odwołujący jest zdolny czy też całkowicie lub częściowo niezdolny do pracy zarobkowej ze szczególnym wskazaniem daty powstania tej niezdolności, czy jest to niezdolność trwała czy okresowa, a jeżeli okresowa, to na jaki okres, czy niedosłuch powstały u odwołującego w okresie dziecięcym należy traktować jako wystąpienie już wówczas przesłanek do uznania jego za częściowo niezdolnego do pracy, czy pomiędzy 1982 r. a 2016 r. nastąpiło pogorszenie jego stanu słuchu, a jeżeli tak,

to jak istotna jest to zmiana oraz kiedy powstała stwierdzona u ubezpieczonego niezdolność do pracy, czy w okresie wykonywania pracy zarobkowej czy w okresie poprzedzającym (k. 312 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 28 lutego 2018 r. dopuścił dowód z opinii uzupełniającej Instytutu (...) celem ustosunkowania się do zarzutów zgłoszonych do opinii z dnia 8 stycznia 2018 r. przez pełnomocnika organu rentowego w piśmie procesowym z dnia 19 lutego 2018 r. (k. 348 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 14 września 2018 r. ponownie dopuścił dowód z opinii uzupełniającej Instytutu (...) celem ustosunkowania się do zarzutów zgłoszonych do opinii uzupełniającej z dnia 4 maja 2018 r. przez pełnomocnika organu rentowego w piśmie procesowym z dnia 23 maja 2018 r., a w szczególności odniesienia się do podnoszonej kwestii kwalifikacji zawodowych odwołującego oraz jednoznacznego wskazania, czy w dacie wydania decyzji z dnia 27 maja 2014 r. był on częściowo bądź całkowicie niezdolny do pracy (k. 373 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. M. w dniu 11 marca 2014 r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 1 a. r.).

W toku postępowania administracyjnego lekarza orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 31 marca 2014 r. uznał, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy. Ubezpieczony w dniu 16 kwietnia 2014 r. złożył sprzeciw od w/w orzeczenia. W związku z tym sprawa została skierowana do Komisji Lekarskiej ZUS, która również stwierdziła, że odwołujący jest zdolny do pracy (k. 25 i 37 a. r. i dok. lek.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał zaskarżoną decyzję z dnia 27 maja 2014 r., znak: (...) zgodnie z którą odmówił odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie spełnia przesłanki zawartej w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ponieważ zdaniem Komisji Lekarskiej ZUS jest on zdolny do podjęcia pracy (k. 49 a. s.).

Sąd na podstawie opinii biegłych sądowych ustalił, że u odwołującego rozpoznano:

- w zakresie otolaryngologicznym obustronny głęboki niedosłuch zmysłowo-nerwowy typu ślimakowego. Niedosłuch występujący u ubezpieczonego nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 1 i 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. U odwołującego występuje częściowa niezdolność do pracy pozostająca w związku ze stanem narządu słuchu, ponieważ nie utracił on zdolności do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Odwołujący ma problemy z niedosłuchem od 7-ego roku życia, lecz w kolejnych badaniach audiometrycznych stwierdzono postępujący niedosłuch zmysłowo-nerwowy typu ślimakowego. Stopień pogorszenia słuchu w badaniach audiometrycznych nie spowodował zmian w zdolności do pracy. Nawet całkowita głuchota nie powoduje całkowitej niezdolności do pracy (opinia główna i uzupełniająca biegłego sądowego otolaryngologa T. S., k. 45 i 79 a. s.);

- w zakresie neurologicznym głębokie uszkodzenie w układzie równowagi typu ośrodkowego, które nie daje żadnych klinicznych objawów neurologicznych. Ostatnie badanie komputerowe mózgu wskazuje na wczesne zmiany miażdżycowe w strukturach mózgu, które w badaniach neuroobrazowych są opisywane, ale bez następstw klinicznych. Z punktu widzenia neurologicznego nie ma przesłanek do wnioskowania całkowitej ani częściowej niezdolności do pracy. Głębokie uszkodzenie w układzie równowagi typu ośrodkowego nie jest sformułowaniem z punktu widzenia neurologicznego. Ubezpieczony

w badaniach komputerowych ma stwierdzone drobne ogniska miażdżycowe, które nie układały się w konkretny zespół neurologiczny, zatem nie należy do oceny neurologicznej potencjalnie pogarszających się schorzeń na tle laryngologicznym. W badaniu neurologicznym nie stwierdzono objawów klinicznych, mózdkowych ani zaburzeń równowagi w takim zakresie, w jakim opisywał je ubezpieczony. Dolegliwości zgłaszane przez odwołującego, w tym zaburzenia równowagi mogą być związane z częścią układu nerwowego oraz z patologią laryngologiczną. Załączona dokumentacja neuroobrazowa i brak objawów neurologicznych wskazuje na schorzenia związane z patologią laryngologiczną (opinia główna i uzupełniająca biegłego sądowego neurologa B. Z., k. 110 i 164 a. s.);

- w zakresie otolaryngologicznym obustronny głęboki niedosłuch typu odbiorczego o charakterze postępującym oraz głębokie uszkodzenie w układzie równowagi typu ośrodkowego. W okresie zatrudnienia odwołującego do 2014 r. nastąpiło istotne pogorszenie stanu jego zdrowia. Od lutego 2014 r.

u ubezpieczonego zaobserwowano progresję niedosłuchu, głęboką patologię układu równowagi oraz zawroty i bóle głowy. Ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy, która istnieje nadal od dzieciństwa (opinia główna i uzupełniająca biegłego sądowego otolaryngologa M. N., k. 142-143 i 155 a. s.);

- w zakresie laryngologiczno-audiologicznym zawroty głowy o charakterze ośrodkowym, obustronne odbiorcze uszkodzenie słuchu, szумы uszne obustronne i zmiany wytwórcze odcinka szyjnego kręgosłupa. Przeprowadzone badania diagnostyczne audiologiczne w 2016 r. potwierdziło u odwołującego schorzenie narządu słuchu oraz zaburzenia funkcji układu równowagi pochodzenia ośrodkowego. Ponadto stwierdzono u niego obustronne odbiorcze uszkodzenie słuchu i osłabienie ostrości słuchu głębokiego stopnia. Stwierdzone uszkodzenie słuchu oraz zawroty głowy pochodzenia ośrodkowego stanowią profilaktyczne przeciwwskazanie do pracy w hałasie stwarzającym ryzyko dalszej progresji niedosłuchu na wysokości i przy maszynach w ruchu. Stwierdzone upośledzenie słuchu daje częściowo kompensować się poprzez zaopatrzenie w aparaty słuchowe na oba uszy, co umożliwi komunikowanie się werbalne z odległości jednego metra. Pomimo ograniczeń zdrowotnych spowodowanych stanem słuchu i zaburzeniami wydolności ośrodkowego układu równowagi odwołujący nie jest osobą całkowicie ani częściowo niezdolną

do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi i może nadal wykonywać dotychczasową pracę specjalisty gospodarki magazynowej bądź inną pracę usługową lub umysłową oferowaną na rynku pracy (opinia główna

i uzupełniająca biegłego sądowego audiologa S. K., k. 209-214 i 262 a. s.).

Na podstawie opinii głównej i dwóch uzupełniających Instytutu (...) Sąd ustalił, że u ubezpieczonego rozpoznano niedosłuch zmysłowo-nerwowy obustronny głębokiego stopnia, brak rozumienia mowy bez aparatów słuchowych oraz słabe rozumienie mowy w aparatach słuchowych. Mimo aparatów słuchowych, jego słuch jest na poziomie niedosłuchu umiarkowanego. Jediną szansą na poprawę słyszenia jest wszczepienie implantu ślimakowego. Nie można stwierdzić, czy niedosłuch powstał

w okresie dziecięcym można traktować jako przesłankę do niezdolności do pracy, gdyż brak jest w dokumentacji badań rozumienia mowy w aparatach słuchowych. Pomiędzy 1982 r. a 2016 r. niedosłuch obustronnie pogarszał się ze stopnia średniego do głębokiego. Nie można określić daty powstania niezdolności do pracy z powodu braku badań audiometrii słownej w aparatach słuchowych. W związku z tym nie można również określić w jakim stopniu odwołujący był niezdolny do pracy na dzień zaskarżonej decyzji. W dniu badania 22 września 2017 r. ubezpieczony słabo rozumiał mowę w aparatach słuchowych w 50% rozumienia słów wypowiedzianych w zdaniu. Nie może on precyzyjnie wykonywać swojego zawodu z powodu słabego rozumienia mowy, co skutkuje uznaniem, że jest niezdolny do pracy na stanowisku, które aktualnie zajmuje zgodnie ze swoim zawodem i wykształceniem. W związku z głęboką głuchotą i trudnościami w rozumieniu mowy odwołujący wymaga środowiska pracy w warunkach chronionych odpowiednio przystosowanych do swojej choroby, co oznacza, że jest on osobą częściowo niezdolną do wykonywania pracy (opinia główna i uzupełniająca Instytutu (...)),

k. 327-328, 360 i 386 a. s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego zawartego w aktach sprawy, w tym aktach rentowych oraz na podstawie opinii biegłych sądowych z zakresu laryngologii, audiologii, neurologii i opinii Instytutu (...). Autentyczność zgromadzonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron, dlatego Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy. W ocenie Sądu opinie biegłych sądowych lekarzy specjalistów są wiarygodnym dowodem

w sprawie, gdyż wydane zostały w oparciu o obiektywne wyniki badań ubezpieczonego oraz o bezpośrednie badania przez lekarzy, którzy są specjalistami w swoich dziedzinach posiadającymi bogatą wiedzę medyczną oraz wieloletnie doświadczenie zawodowe. Jednakże Sąd nie wziął pod uwagę wszystkich wniosków płynących z opinii biegłych sądowych z uwagi na występujące w nich różnice i odmienności. Sąd uznał za przekonujące opinie sporządzone przez Instytut (...). W drugiej opinii uzupełniającej wskazano, że odwołujący jest osobą częściowo niezdolną do pracy. Takie wnioski wyprowadził również biegły sądowy otolaryngolog T. S.. W opiniach Instytutu i w/w biegłego wskazano utożsamo, że odwołujący ma problemy z niedosłuchem od 7-ego roku życia, lecz

w kolejnych badaniach audiometrycznych stwierdzono postępujący niedosłuch zmysłowo-nerwowy typu ślimakowego. W tym też zakresie opinie korespondowały wzajemnie ze sobą oraz z całością materiału zgromadzonego w niniejszej sprawie. Istotnym jest, że w opiniach tych stwierdzono jednomyślnie, że odwołujący jest osobą częściowo niezdolną do pracy. Strony, w tym organ rentowy nie kwestionowali wniosków zawartych w ostatniej opinii Instytutu (...) oraz nie składali żadnych dodatkowych wniosków dowodowych. Mając powyższe na uwadze Sąd nie znalazł podstaw do kontynuowania postępowania opierając się głównie na wnioskach płynących wprost z drugiej opinii uzupełniającej Instytutu. W niniejszej sprawie ustalono, że główne schorzenia odwołującego zaliczają się do zakresu otolaryngologicznego. W związku z tym opinia główna i uzupełniająca biegłego sądowego neurologa nie odnosiła się do ograniczeń, z jakimi zmagają się odwołującego w zakresie słuchu, co czyni ją bezprzedmiotową w sprawie.

Na podstawie pozostałych opinii biegłych sądowych z zakresu otolaryngologii wykonanych przez M. N. i S. K. również nie dokonano rozstrzygnięcia. Biegła S. K. wskazała, że odwołujący jest zdolny do pracy, co było sprzeczne z wnioskami zawartymi w opiniach pozostałych biegłych. Natomiast M. N. błędnie przyjęła, że częściowa niezdolność do pracy istnieje u ubezpieczonego od dzieciństwa. Niewiadomym jest, czy niedosłuch powstały w okresie dziecięcym mógł powodować częściową niezdolność do pracy, gdyż brak jest w dokumentacji lekarskiej badań ubezpieczonego dotyczących rozumienia mowy w aparatach słuchowych. Ponadto od momentu wykrycia schorzenia, niedosłuch ubezpieczonego obustronnie pogarszał się ze stopnia średniego do głębokiego. Nie można określić daty powstania niezdolności do pracy z powodu braku badań audiometrii słownej w aparatach słuchowych w dokumentacji ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 27 maja 2014 r., znak: (...), jako w przeważającej części zasadne, zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą” renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3. niezdolność do pracy powstała w okresach składkowych wymienionych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Na wstępie Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że spór koncentrował się wokół ustalenia, czy schorzenia odwołującego w zakresie laryngologicznym powodują częściową lub całkowitą niezdolność do pracy. Sąd oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a w szczególności opinie biegłych sądowych ustalił, że schorzenia z zakresu neurologii należało uznać za poboczne, niemające istotnego znaczenia dla ustalenia niezdolności do pracy odwołującego. W toku procesu Sąd dopuszczał wielokrotnie dowód z opinii uzupełniających lub opinii innych biegłych sądowych czy też Instytutu na skutek licznych zarzutów konstruowanych przez strony postępowania w pismach procesowych. Należy wskazać, że ostatnia opinia w sprawie sporządzona przez Instytut (...) nie była kwestionowana przez strony postępowania. Biegli sporządzający opinię w imieniu Instytutu prawidłowo wykonali swoje czynności, a treść i wnioski w sposób niebudzący wątpliwości Sądu zostały zredagowane. Biegli powołani w niniejszej sprawie są specjalistami w swoich dziedzinach i posiadają doświadczenie w opiniowaniu spraw. Większość biegłych sądowych sporządzających opinie stwierdziło, że odwołujący jest osobą częściową niezdolną do pracy. Sąd uznał, że nielogicznym byłoby oparcie się na opinii tylko jednego biegłego sądowego, który zaprezentował odmiennie wnioski.

W dalszej kolejności należało ocenić, czy można ustalić datę początkową powstania częściowej niezdolności do pracy, co również było sporne w kontekście opinii sporządzonych przez biegłych sądowych. Zdaniem Sądu ta kwestia została należycie wyjaśniona i uzasadniona w opiniach wydanych przez biegłego T. S. i Instytutu (...). Opinie te były ze sobą zbieżne oraz jasno i klarownie uzasadniały, że nie można ustalić jednoznacznie daty powstania częściowej niezdolności do pracy z uwagi na brak odpowiedniej dokumentacji medycznej. W aktach rentowych nie odnaleziono badań odwołującego w zakresie rozumienia mowy w aparatach słuchowych. Sąd zważył, że istotnie niedosłuch ubezpieczonego obustronnie pogarszał się ze stopnia średniego do głębokiego w sposób systematyczny. W związku z tym nie można z pewnością stwierdzić, czy odwołujący był częściowo niezdolny do pracy już w okresie dzieciństwa ze względu na braki w dokumentacji lekarskiej. Jednak nawet przy hipotetycznym ustaleniu, że częściowa niezdolność do pracy nastąpiła w w/w okresie, to w określonych okolicznościach, które zachodzą w niniejszej sprawie, należy przyznać prawo do przedmiotowego świadczenia. Zgodnie z art. 57 ustawy możliwe jest nabycie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jeżeli niezdolność do pracy powstała od dzieciństwa, a następnie w okresie zatrudnienia uległa pogorszeniu nawet w ramach tego samego stopnia niezdolności (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 11 marca 2003 r., sygn. akt III AUa 162/03) Taka też sytuacja występuje u odwołującego, ponieważ jego choroba ma charakter postępujący. Ubezpieczony uznany za częściowo niezdolnego do pracy od dzieciństwa, spełnia warunki wynikające z art. 57 ust. 1 pkt 3 ustawy, jeżeli w okresach wymienionych w tym przepisie nastąpiło u niego istotne pogorszenie stanu zdrowia w ramach tego samego stopnia niezdolności do pracy, powodujące samodzielnie utratę zdolności do pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 sierpnia 2014 r., sygn. akt II UK 513/13).

Sąd ustalając termin początkowy prawa odwołującemu do pobierania przedmiotowego świadczenia, nie zastosował wprost art. 129 ust. 1 ustawy. Zgodnie z tym przepisem świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania do nich prawa na wniosek zainteresowanego, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Jednak w niniejszej sprawie nie można było ustalić jednoznacznie daty, od której ubezpieczony był częściowo niezdolny do pracy. Sąd przyznał wnioskodawcy świadczenie od dnia 8 listopada 2014 r., ponieważ w tej dacie był badany przez biegłego sądowego otolaryngologa T. S.. Sąd uznał, że dopiero w tej dacie zostało

potwierdzone, że choroba odwołującego ma charakter postępujący, co uzasadniało przyznanie mu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w punkcie 1 wyroku.

Jednocześnie Sąd w punkcie 2 wyroku oddalił odwołanie w pozostałym zakresie stosując dyspozycję art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Ubezpieczony w toku postępowania sądowego wnosił o przyznanie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Z żadnego z wniosków końcowych płynących ze sporządzonych opinii przez biegłych sądowych nie wynikało, aby odwołujący był osobą całkowicie niezdolną do pracy. Co prawda Instytut w opinii głównej i pierwszej opinii uzupełniającej twierdził, że w niniejszej występuje całkowita niezdolność do pracy. Jednak w drugiej opinii uzupełniającej uznano badanego za częściowo niezdolnego do pracy uzasadniając tym, że w związku z głęboką głuchotą i trudnościami w rozumieniu mowy ubezpieczony wymaga środowiska pracy w warunkach chronionych odpowiednio przystosowanych do swojej choroby. Opinia nie była już zakwestionowana przez strony procesu i stanowiła wiarygodny dowód w kontekście wydanego rozstrzygnięcia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. na rzecz odwołującego kwotę 180,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).

SSO Renata Gąsior

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć (...)